

591.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu,

celem wykonania — na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego — ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. № 83 poz. 553 o opłatach stemplowych od weksli.

Na podstawie art. 19 ustawy z 16/7 1920 Dz. U. R. P. № 83 poz. 553 o opłatach stemplowych od weksli zarządzam w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. (Terminy). Ustanowione w ustawie o opłatach stemplowych terminy liczą się w następujący sposób:

Jeśli termin określony jest pewną ilością dni, nie wlicza się do niego dnia, od którego termin biegnie (np. jeśli kto otrzymał 2 października weksel wystawiony zagranicą, termin 8-dniowy, przewidziany w art. 7 ustęp 2 ustawy upływa z dniem 10 października). Termin, określony pewną ilością lat lub miesięcy, kończy się w dniu odpowiadającym kalendarzowo temu, od którego termin biegnie (np. termin trzymiesięczny rozpoczynający się 12 października upływa z dniem 12 stycznia). Jeśli takiego dnia niema w ostatnim miesiącu, kończy się termin w ostatnim dniu tego miesiąca (np. termin 3 miesięczny, rozpoczynający się 31 sierpnia, upływa z dniem 30 listopada).

§ 2. (Do art. 1). Jeśli na wekslu wystawionym pierwotnie bez określenia kwoty długu, podlegającym zatem opłacie, jak gdyby opiewał na 50,000 mk., wpisano dodatkowo — po terminie zakreślonym do uiszczenia opłaty stemplowej — kwotę długu niższą niż 50,000 mk., to okoliczność ta nie zmniejsza wysokości opłaty przypadającej od sumy 50,000 mk. W przypadku wpisania zaś na wekslu takim kwoty długu wyższej niż 50,000 mk., należy dopłatę opłaty uiszczyć w sposób wskazany w § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. (Do art. 6). Waluty zagraniczne przerachowuje się na polską walutę markową podług kursu giełdowego notowanego w Monitorze Polskim w dniu, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty stemplowej; jeśli w tym dniu nie było notowania, według ostatniego poprzedzającego kursu, nie dłużej jednak jak 3 miesiące wstecz.

Wartość walut zagranicznych, których kurs wogóle nie był notowany w Monitorze Polskim w czasie wyżej podanym, ustala się na podstawie wartości, podanej przez obowiązującego do zapłaty opłaty stemplowej; władza skarbową może jednak zażądać od płatnika przedstawienia zaświadczenia jednej z giełd czynnych w Polsce, że wartość podana równa się rzeczywistej, lub może ustalić tę wartość w drodze przeprowadzonych z urzędu dochodzeń.

W przypadkach przewidzianych w art. 1 ustęp 4 i art. 7 ustęp 2 ustawy, za dzień powstania obowiązku do uiszczenia opłaty stemplowej uważa się — w celu ustalenia wartości walut zagranicznych — dzień faktycznego uiszczenia tej opłaty; jeśli opłaty w ustawowym terminie 8-dniowym nie uiszczono — ostatni dzień tego terminu.

§ 4. (Do art. 9). Opłatę stemplową od weksli uiszcza się z reguły w gotówce przez wniesienie odpowiedniej kwoty, a to: na obszarze b. zaboru rosyjskiego do kas Skarbowych, na obszarze b. zaboru austriackiego do kas Urzędów Podatkowych.

Wpłata na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego następuje na podstawie deklaracji wystawionej w 2 egzemplarzach, która ma zawierać:

- 1) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania płatnika,
- 2) kwotę wpłacanej opłaty,
- 3) cel wpłaty.

W punkcie 3) ma być wyszczególniona:

- a) data wystawienia weksła względnie prolongaty,
- b) termin płatności weksła, względnie czas prolongaty,
- c) kwota długu wekslowego,
- d) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania wszystkich osób podpisanych na wekslu, a to w tym chronologicznym porządku, w jakim podpisy poszczególnych uczestników weksła były umieszczane.

Kasa Skarbowa względnie kasa Urzędu Podatkowego wydaje płatnikowi pokwitowanie wpłaconej kwoty, oraz zaświadcza wpłatę przez umieszczenie na odwrotnej stronie weksła klauzuli: „Opłatę stemplową zapłacono w kwocie mk. . . . fen. . . (Data, pieczęć i podpis kasy)”.

Od weksli wystawionych w granicach Rzeczypospolitej (art. 7 ustęp 1) można uiszczać opłatę stemplową również przez naklejenie i skasowanie znaczków stemplowych odpowiedniej wartości przez obowiązane do zapłaty, a to na odwrotnej stronie weksła u góry począwszy od lewego brzegu; dwa brzegi pierwszego znaczka stemplowego muszą pokrywać się z lewym i górnym brzegiem weksła, a następne znaczki muszą być naklejone bezpośrednio obok poprzedniego znaczka stemplowego, przy górnym brzegu weksła.

Skasowanie znaczków następuje przez przepisanie dolnej ich części klauzulą: „skasowano dnia 19 . . . r. (Podpis kasującego)”. Część klauzuli powinna wychodzić na papier otaczający znaczki.

Ten sposób uiszczania opłaty odnosi się również do weksli wystawionych w granicach Rzeczypospolitej płatnych za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, nie ma atoli zastosowania do dalszych opłat stemplowych od takich weksli nie przedstawionych do zapłaty z upływem 3 miesięcy od daty wystawienia (art. 7 ustęp 3), w tym ostatnim bowiem wypadku uiszczenie opłaty następuje wyłącznie gotówką.

Na obszarze b. zaboru austriackiego wolno w przypadkach, w których niniejsze rozporządzenie zezwala na uiszczenie opłaty znaczkami stemplowymi,—używać aż do wyczerpania zapasu—przepisanych dotychczas wartościowych blankietów wekslowych. Jeśli od weksła przypada w myśl obowiązującej ustawy wyższa opłata stemplowa niż ta, na którą blankiet opiewa, należy resztującą kwotę opłaty uiszczyć znaczkami stemplowymi w sposób przepisany niniejszym rozporządzeniem.

Przez naklejenie znaczków stemplowych uiszczać można opłatę stemplową również od prolongat (art. 4 i art. 7 ustęp 4). Znaczki stemplowe nakleja się w tym przypadku w miejscu, w którym ma być umieszczona klauzula prolongacyjna, i kasuje się je przez przepisanie tekstem klauzuli.

Naklejenie znaczków stemplowych w innym miejscu, lub skasowanie ich w inny sposób będzie uważane za niedopełnienie obowiązku uiszczenia opłaty stemplowej.

§ 5. (Do art. 11). W przypadkach uzasadniających zastosowanie art. 11 ustawy — oprócz solidarnej odpowiedzialności, jaką ponoszą osoby wymienione (w art. 7 i 8 ustawy za uiszczenie pojedynczej opłaty stemplowej) — ulega każda z tych osób oddzielnie karze pieniężnej. Nakaz płatniczy

wydaje w tych przypadkach na obszarze b. zaboru austriackiego Dyrekcja Okręgu Skarbowego względnie Urząd Wymiaru Należności, na obszarze b. zaboru rosyjskiego Urząd Skarbowy Podatkowi Opłat Skarbowych.

Urzędy te wydają również decyzję o nałożeniu kar przewidzianych w art. 11 ustęp 2, 3 i 4; wykonanie jednak decyzji orzekającej kary odebrania upoważnienia handlowego lub przemysłowego, należy do władzy politycznej I instancji, w której okręgu ma siedzibę Urząd Skarbowy orzekający tę karę, a który w tym celu należy o decyzji takiej zawiadomić.

§ 6. (Do art. 12). Przeciw nakazom płatniczym wydanym w przypadkach przewidzianych w art. 11 ustawy można wnieść odwołanie w przeciągu miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia do tej władzy, od której orzeczenie pochodzi. Ostateczną decyzję wydaje na obszarze b. zaboru austriackiego Dyrekcja Skarbu we Lwowie względnie Cieszylinie, na obszarze b. zaboru rosyjskiego Izba Skarbowa.

§ 7 (Do art. 13). Uiszczenie opłaty stempłowej przez osobę wymienioną w art. 13 nie uwalnia wcześniejszych uczestników tego weksla od zapłacenia kar pieniężnych w myśl art. 11 ustawy.

§ 8 (Do art. 14). Podania o zwrot niewłaściwie uiszczonych opłat stempłowych należy wnosić:

- a) na obszarze b. zaboru rosyjskiego a to: w razie dokonania opłaty gotówką, do Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych, mającego siedzibę w tym samym powiecie co Kasa Skarbowa, która opłatę przyjęła; w razie zaś dokonania opłaty znaczkami stempłowymi do tego Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych, w którego okręgu ma petent miejsce zamieszkania;
- b) na obszarze b. zaboru austriackiego, a to: w razie dokonania zapłaty gotówką do Dyrekcji Okręgu Skarbowego, w której okręgu ma siedzibę Urząd Podatkowy, którego kasa opłatę przyjęła, względnie do takiegoż Urzędu Wymiaru Należności, a w razie dokonania zapłaty znaczkami stempłowymi, do Dyrekcji Okręgu Skarbowego, względnie Urzędu Wymiaru Należności, w którego Okręgu ma petent miejsce zamieszkania.

Decyzję na podania wydaje na obszarze b. zaboru austriackiego w I instancji Dyrekcja Okręgu Skarbowego, względnie Urząd Wymiaru Należności, w II i ostatniej instancji Dyrekcja Skarbu we Lwowie, względnie Cieszylinie; na obszarze zaś b. zaboru rosyjskiego w I instancji Urząd Podatków i Opłat Skarbowych w II zaś i ostatniej instancji Izba Skarbowa.

Zwrot niewłaściwie uiszczony kwoty następuje w gotówce.

§ 9 (Do art. 16). Przepisy niniejszego rozporządzenia mają również zastosowanie do opłat stempłowych od dokumentów wymienionych w art. 16 ustawy.

§ 10 (Do art. 18). Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie jednocześnie z ustawą, t. j. dnia 28 września 1920 r.

Warszawa, dn. 17 września 1920 r.

Minister Skarbu:

w z. *Rybarski*